

ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Πρώτο

Η ΒΙΔΑ ΣΤΟΝ ΑΣΤΡΑΓΑΛΟ ΤΗΣ ΣΙΝΤΕΡ ΕΙΧΕ ΣΚΟΥΡΙΑΣΕΙ

και ο σταυρός στο κεφάλι είχε καταλήξει ένας μισοφωγμένος κύκλος. Οι αρθρώσεις των δαχτύλων της πονούσαν καθώς έμπηγε το κατσαβίδι στην κλείδωση, προσπαθώντας να λασκάρει τη βίδα· κάθε στροφή την έκανε να σφίγγει τα δόντια. Μέχρι η βίδα να ξεπροβάλει αρκετά ώστε να μπορεί να την πιάσει και να την ξεβιδώσει με το τεχνητό της χέρι, το σπείρωμά της είχε καταστραφεί εντελώς.

Πετώντας το κατσαβίδι στον πάγκο, η Σίντερ άρπαξε τη φτέρνα της και τράβηξε το πόδι, αποσπώντας το από την υποδοχή του. Μια σπίθα της καψάλισε τα ακροδάχτυλα, κάνοντάς τη να τιναχτεί απότομα και να αφήσει το πόδι κρεμασμένο από μια πλεξούδα κόκκινα και κίτρινα καλώδια.

Σωριάστηκε στο κάθισμά της μ' ένα βογκητό ανακούφισης. Στις απολήξεις των καλωδίων πλανιόταν μια αί-

σθηση λύτρωσης — επιτέλους, ελευθερία! Επί τέσσερα χρόνια μισούσε τόσο το μικρό, άβολο πόδι της, που ορκίστηκε να μην ξαναφορέσει ποτέ αυτό το σκουπίδι. Έλπιζε μόνο ότι η Άικο δε θ' αργούσε να επιστρέψει με το σωστό ανταλλακτικό.

Η Σίντερ ήταν η μοναδική μηχανικός για κάθε είδους επισκευές στην εβδομαδιαία αγορά του Νέου Πεκίνου. Χωρίς ταμπέλα στο μαγαζάκι της, το μόνο που σου έδινε κάποια ιδέα για την ασχολία της ήταν τα μέλη ανδρικού που γέμιζαν τα ράφια στους τοίχους. Ήταν στριμωγμένο σε μια σκιερή εσοχή της αγοράς, ανάμεσα σε έναν πωλητή μεταχειρισμένων οθονών δικτύωσης και έναν έμπορο μεταξιού, που και οι δύο διαμαρτύρονταν συχνά για τις έντονες μυρωδιές από μέταλλο και γράσο που έρχονταν από το μαγαζί της Σίντερ, παρόλο που συνήθως τις εξουδετέρωνε το γλυκό άρωμα του μελόψωμου από τον φούρνο στην απέναντι πλευρά της πλατείας. Η Σίντερ ήξερε ότι στους γείτονές της δεν άρεσε καθόλου που ήταν υποχρεωμένοι να βρίσκονται δίπλα της.

Ένα λερό τραπεζομάντιλο κρεμασμένο από ένα σκονινί χώριζε τη Σίντερ από τους περιφερόμενους θαμώνες της αγοράς. Η πλατεία ήταν γεμάτη μαγαζάτορες, γυρολόγους, παιδιά και θόρυβο — τα γρυλίσματα των αντρών που παζάρευαν με τα ρομπότ-πωλητές προσπαθώντας να τα πείσουν να μειώσουν τα ποσοστά κέρδους τους· τους δόμβους από τις συσκευές σάρωσης ταυτοτήτων και από τις μονότονες φωνητικές αποδείξεις πώλησης την ώρα που τα χρήματα άλλαζαν λογαριασμό, οθόνες δικτύωσης που κάλυπταν τις εξωτερικές επιφάνειες των κτιρίων, γεμίζοντας την ατμόσφαιρα με την ακατάσχετη

φλυαρία των διαφημίσεων, των ειδήσεων και των κουτσομπολιών.

Η συσκευή ακουστικής διασύνδεσης της Σίντερ εξουδετέρωνε τον θόρυβο απαλύνοντάς τον σε ένα χαμηλό βουητό, αλλά σήμερα ξεχώριζε μια μελωδία. Μια παρέα από παιδιά στέκονταν έξω ακριβώς από το μαγαζάκι της, τιτιβίζοντας: «Στάχτες, στάχτες, όλοι στο χώμα!», κι έπειτα, γελώντας υστερικά, σωριάζονταν στο πεζοδρόμιο.

Ένα χαμόγελο σχηματίστηκε στα χείλη της Σίντερ. Όχι τόσο για το νανούρισμα —ένα παλιό τραγούδι-φάντασμα που μιλούσε για τον λιμό και τον θάνατο και είχε ξαναγίνει δημοφιλές την τελευταία δεκαετία—, αυτό μάλλον την εκνεύριζε. Όμως απολάμβανε τα άγρια βλέμματα των περαστικών προς τα παιδιά που σωριάζονταν στον δρόμο χαχανίζοντας. Το γεγονός ότι ήταν αναγκασμένοι να παρακάμπτουν τον σωρό από σώματα έκανε τους πελάτες να γκρινιάζουν, και η Σίντερ λάτρευε τα παιδιά γι' αυτό.

«Σούντο! Σούντο!»

Η καλή διάθεση της Σίντερ εξανεμίστηκε. Είδε τη Σάσα Τσανγκ, τη φουρνάρισσα, να ανοίγει δρόμο ανάμεσα στο πλήθος με την ποδιά της πασπαλισμένη με αλεύρι.

«Σούντο, έλα αμέσως εδώ! Σου έχω πει χίλιες φορές να μην παίζεις τόσο κοντά στο...»

Η Σάσα κάρφωσε με το βλέμμα της τη Σίντερ· έπειτα έκανε μια γκριμάτσα, άρπαξε τον γιο της από το μπράτσο και γύρισε να φύγει. Το παιδί στύλωσε τα πόδια του κλαψουρίζοντας, ενώ η Σάσα του φώναζε να μην απομακρύνεται από το μαγαζί τους. Η Σίντερ μόρφασε απαξιωτικά πίσω από την πλάτη της φουρνάρισσας που έφευγε. Τα

υπόλοιπα παιδιά χάθηκαν στο πλήθος, μαζί με τα χαρούμενα γέλια τους.

«Λες και τα καλώδια μπορούν να σε κολλήσουν αρωστίες» μουρμούρισε η Σίντερ μεσα στο άδειο της μαγαζάκι.

Με μια κίνηση που έκανε τους σπονδύλους στην πλάτη της να τρίζουν, πέρασε τα βρόμικα δάχτυλά της ανάμεσα στα μαλλιά της, τα έπιασε σε μια πρόχειρη αλογοουρά, κι έπειτα άρπαξε τα μαυρισμένα γάντια της δουλειάς. Κάλυψε πρώτα το ατσάλινο χέρι της· παρόλο που η δεξιά της παλάμη άρχισε αμέσως να ιδρώνει ασταμάτητα κάτω από το χοντρό υλικό, ένωθε πιο άνετα φορώντας τα γάντια της, γιατί έκρυβαν τη μεταλλική επικάλυψη του αριστερού της χεριού. Άνοιξε τα δάχτυλά της για να ξεπιαστεί από την κράμπα που ταλαιπωρούσε τη σάρκινη διάση του αντίχειρά της από το σφίξιμο του κατσαβιδιού και κοίταξε ξανά ερευνητικά προς την πλατεία. Διέκρινε κάμποσα κοντόχοντρα λευκά ανδροειδή μέσα στο χάος, αλλά η Άικο παρέμενε άφαντη.

Αναστενάζοντας, η Σίντερ έσκυψε πάνω από την εργαλειοθήκη που είχε κάτω από τον πάγκο της. Αφού ψαχούλεψε τον σωρό από κατσαβίδια και γαλλικά κλειδιά, ψάρεψε έναν κόφτη που κρυβόταν στον πάτο εδώ και πολύ καιρό. Έπειτα αποσύνδεσε ένα ένα τα καλώδια που εξακολουθούσαν να ενώνουν το πόδι με τον αστράγαλό της, προκαλώντας μια σειρά από μικροσκοπικούς σπινθήρες. Δεν μπορούσε να τους νιώσει φορώντας τα γάντια, αλλά το κόκκινο κείμενο που τρεμόπαιζε στην οθόνη του αμφίβληστροειδούς της την πληροφόρησε ότι επιτέλους έχανε τη σύνδεση με το άκρο της.

Όταν τράδηξε το τελευταίο καλώδιο, το πόδι της έπεσε στο πάτωμα μ' έναν μεταλλικό κρότο.

Ένωσε αμέσως τη διαφορά. Για πρώτη φορά στη ζωή της ένωσε... αδαρής.

Κάνοντας χώρο για το άχρηστο πόδι στον πάγκο, το έστησε όρθιο σαν βωμό ανάμεσα στα κλειδιά και τα καρυδάκια, προτού σκύψει ξανά πάνω από τον αστράγαλό της για να καθαρίσει το γράσο από την υποδοχή μ' ένα παλιό πανί.

ΝΤΟΥΠ.

Η Σίντερ τινάχτηκε απότομα, κοπανώντας το κεφάλι της στο κάτω μέρος του πάγκου. Σηκώθηκε και το βλοσυρό της βλέμμα αντίκρισε πρώτα ένα άψυχο ανδροειδές που καθόταν στον πάγκο της, και έπειτα έναν άντρα να στέκεται πίσω του. Το βλέμμα της συνάντησε δυο έκπληκτα μάτια στο χρώμα του σκούρου χαλκού και αυτά τα μαύρα μαλλιά που δεν υπήρχε κορίτσι στη χώρα που να μην τα είχε θαυμάσει χιλιάδες φορές.

Η βλοσυρή έκφραση χάθηκε μεμιάς από το πρόσωπό της.

Όμως ούτε η έκπληξη του άντρα δεν κράτησε για πολύ, κι όταν μίλησε ο τόνος του ήταν απολογητικός.

«Ζητώ συγγνώμη» είπε. «Δεν κατάλαβα ότι υπήρχε άνθρωπος εκεί πίσω».

Η Σίντερ δυσκολεύτηκε να ξεχωρίσει τα λόγια του μέσα στο κενό του μυαλού της. Με τους παλμούς της καρδιάς της να επιταχύνουν, η οθόνη του αμφίδιπλοστροειδούς της σάρωσε τα χαρακτηριστικά του προσώπου του άντρα, τόσο γνώριμα από τις άπειρες φορές που τον είχε δει στις οθόνες όλ' αυτά τα χρόνια. Από κοντά έδειχνε ψηλότερος, ενώ το γκριζο φούτερ με την κουκούλα δε θύμιζε καθόλου

τα κομψά ρούχα που φορούσε συνήθως. Παρ' όλα αυτά ο σαρωτής της Σίντερ χρειάστηκε μόνο 2,6 δευτερόλεπτα για να μετρήσει τα χαρακτηριστικά του προσώπου του και να εισαγάγει για αναζήτηση την εικόνα του στη δικτυακή βάση δεδομένων. Ένα δευτερόλεπτο αργότερα η οθόνη την πληροφορούσε για κάτι που ήδη γνώριζε: τα στοιχεία εμφανίστηκαν στο κάτω μέρος του οπτικού της πεδίου, σε ένα κυλλόμενο κείμενο με πράσινους χαρακτήρες.

ΠΡΙΓΚΙΠΑΣ ΚΑΪΤΟ, ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΤΟΥ ΘΡΟΝΟΥ ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ
ΚΟΙΝΟΠΟΛΙΤΕΙΑΣ

A. T.: #0082719057

ΓΕΝΝ.: 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 108 Μ.Κ.

88.897 ΧΤΥΠΗΜΑΤΑ, ΑΝΤΕΣΤΡΑΜΜΕΝΗ ΧΡΟΝ.

ΑΝΑΡΤΗΘΗΚΕ ΣΤΙΣ 14 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 126 Μ.Κ.: «ΣΤΙΣ 15 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ Ο
ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΘΑ ΔΩΣΕΙ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΤΥΠΟΥ Η ΟΠΟΙΑ ΘΑ ΑΦΟΡΑ
ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΕ ΕΞΕΛΙΞΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ
ΕΠΙΔΗΜΙΑ ΛΕΤΟΥΜΩΣΗΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΙΘΑΝΕΣ ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΑΝΑΚΑΛΥΨΗ ΑΝΤΙΔΟΤΟΥ».

Η Σίντερ σηκώθηκε ξεχνώντας το μέλος της που έλειπε και παρά λίγο να σωριαστεί ανάσκελα. Ακουμπώντας και τα δυο της χέρια στον πάγκο, με δυσκολία κατάφερε να υποκλιθεί αμήχανα. Η οθόνη του αμφιδίλητροειδούς της εξαφανίστηκε.

«Υψηλότερα» ψέλλισε με το κεφάλι σκυμμένο, ευγνώμων που ο πρίγκιπας δεν μπορούσε να δει τον άδειο αστράγαλό της πίσω από τον πάγκο.

Διστακτικά, ο πρίγκιπας έριξε μια γρήγορη ματιά πίσω του, προτού σκύψει προς το μέρος της.

«Μήπως καλύτερα...» —έφερε το δάχτυλό του στα χείλη— «κάποιος από το προσωπικό του υψηλότερου;...».

Με τα μάτια γουρλωμένα, η Σίντερ κούνησε αδέβια το κεφάλι της.

«Μάλιστα. Βεβαίως. Πώς όμως είναι δυνατόν να... είστε εσείς;» Ξεροκατάπιε, με τις λέξεις να κολλάνε σαν φιστικοδούτυρο στη γλώσσα της.

«Ψάχνω κάποια Σίντερ Λιν» είπε ο πρίγκιπας. «Είναι πουθενά εδώ κοντά;»

Η Σίντερ τόλμησε να σηκώσει το ένα χέρι που τη στήριζε στον πάγκο και το χρησιμοποίησε για να ανεβάσει το στρίφωμα του γαντιού στον καρπό της. Κοιτάζοντας σαν υπνωτισμένη το στέρνο του πρίγκιπα, ψέλλισε:

«Ε-ε-εγώ είμαι η Σίντερ Λιν».

Το βλέμμα της ακολούθησε το χέρι του, που ακούμπησε το δολδοειδές κεφάλι του ανδροειδούς.

«Εσύ είσαι η Σίντερ Λιν;»

«Μάλιστα, Υψηλ...» Δάγκωσε το χείλος της.

«Η μηχανικός;»

Έγνεψε καταφατικά:

«Σε τι μπορώ να σας φανώ χρήσιμη;».

Αντί ν' απαντήσει, ο πρίγκιπας έσκυψε το κεφάλι του με τέτοιο τρόπο που η Σίντερ δεν μπορούσε να αποφύγει το βλέμμα του και της χάρισε ένα χαμόγελο. Η καρδιά της φτερούγισε.

Ο πρίγκιπας όρθωσε το κορμί του, αναγκάζοντας το βλέμμα της να ακολουθήσει την κίνησή του.

«Δεν είσαι ακριβώς αυτό που περίμενα».

«Κι εσείς δεν είστε καθόλου... χιμμ...» Ασφουκτώντας κάτω από το βλέμμα του πρίγκιπα, η Σίντερ άπλωσε το

χέρι της προς το ανδροειδές και το έσυρε προς το μέρος της πάνω στον πάγκο. «Τι πρόβλημα έχει το ανδροειδές, Υψηλότητα;»

Το ανδροειδές έμοιαζε λες και είχε μόλις βγει από το εργοστάσιο, αλλά από τις θηλυκές γραμμές της σιλουέτας του η Σίντερ κατάλαβε ότι ήταν ξεπερασμένο μοντέλο. Όμως ο σχεδιασμός του ήταν προσεγμένος: είχε σφαιρικό κεφάλι, αχλαδόσχημο σώμα και στιλπνό, λευκό φινιρίσμα.

«Απλώς σταμάτησε να λειτουργεί» είπε ο πρίγκιπας Κάι, παρατηρώντας τη Σίντερ να εξετάζει το ρομπότ. «Τη μια μέρα δούλευε ρολόι και την άλλη τίποτα».

Η Σίντερ γύρισε το ανδροειδές έτσι που το φως του αισθητήρα του δρέθηκε απέναντι στον πρίγκιπα. Χαιρόταν που τα χέρια της είχαν να ασχοληθούν με καθημερινά πράγματα και τα χείλη της με καθημερινές ερωτήσεις — μπορούσε να εστιάσει σ' αυτά, ώστε να μη νιώθει ταραχή από την αμηχανία της και χάσει τον έλεγχο της σύνδεσης του εγκεφάλου της με το δίκτυο.

«Είχε εμφανίσει προβλήματα και στο παρελθόν;»

«Όχι. Κάθε μήνα την εξετάζουν οι μηχανικοί των ανακτόρων και είναι η πρώτη φορά που παρουσιάζει σοβαρό πρόβλημα».

Σκύβοντας μπροστά, ο πρίγκιπας Κάι πήρε το μικρό μεταλλικό πόδι της Σίντερ από τον πάγκο και άρχισε να το περιεργάζεται. Η Σίντερ σφίχτηκε δλέποντάς τον να παρατηρεί τη γεμάτη καλώδια κοιλότητα και να παίζει με τις ευέλικτες κλειδώσεις των δαχτύλων. Χρησιμοποιώντας το μακρύ μανίκι της βαμβακερής του μπλούζας, προσπάθησε να αφαιρέσει μια μουντζούρα.

«Δε ζεσταίνεστε;» ρώτησε η Σίντερ, μετανιώνοντας για την ερώτηση αμέσως μόλις ο συνομιλητής της έστρεψε την προσοχή του προς το μέρος της.

Για μια φευγαλέα στιγμή, ο πρίγκιπας αισθάνθηκε αμηχανία.

«Λιώνω» είπε «αλλά προσπαθώ να περνάω απαρατήρητος».

Η Σίντερ ένωσε την παρόρμηση να του πει ότι σ' αυτό δεν τα κατάφερε και πολύ καλά, αλλά το ξανασκέφτηκε. Το γεγονός ότι γύρω από το μαγαζάκι της δεν υπήρχε ένα πλήθος από κορίτσια που ούρλιαζαν ίσως αποτελούσε ένδειξη ότι η μεταμπίηση του πρίγκιπα ήταν πιο αποτελεσματική απ' όσο νόμιζε η ίδια. Αντί να μοιάζει με γαλαζοαίματο πλειμπίο, έμοιαζε απλώς με τρελό.

Ξερόδηξε αμήχανα και έστρεψε ξανά την προσοχή της στο ανδροειδές. Βρήκε το σχεδόν αθέατο κλιπ και άνοιξε τον πίνακα ελέγχου στην πλάτη του.

«Γιατί δεν την επισκεύασαν οι μηχανικοί των ανακτόρων;»

«Δοκίμασαν, αλλά δεν κατάφεραν να βρουν άκρη. Κάποιος πρότεινε να τη φέρω σ' εμένα». Ακούμπησε το πόδι στον πάγκο και έστρεψε την προσοχή του στα ράφια, που ήταν γεμάτα παλιά και στραπατσαρισμένα ανταλλακτικά — εξαρτήματα για ανδροειδή και αεροχήματα, οθόνες δικτύωσης, αφής, ανταλλακτικά για σάιμποργκ. «Λένε ότι είσαι η καλύτερη μηχανικός στο Νέο Πεκίνο. Περίμενα να δω κανένα γεροντάκι».

«Αλήθεια; Έτσι λένε;» μουρμούρισε.

Δεν ήταν ο πρώτος που εξέφραζε την έκπληξή του. Οι περισσότεροι πελάτες της αδυνατούσαν να καταλάβουν

πώς ένα έφηβο κορίτσι μπορούσε να είναι η καλύτερη μηχανικός της πόλης, και η ίδια ποτέ δεν κόμπαζε για το ταλέντο της. Όσο λιγότεροι άνθρωποι γνώριζαν ότι ήταν σάμποργκ, τόσο το καλύτερο. Ήταν σίγουρη ότι θα τρελαινόταν αν όλοι οι μαγαζάτορες της αγοράς την αντιμετώπιζαν με την ίδια περιφρόνηση όπως η Σάσα Τσανγκ.

Παραμέρισε μερικά καλώδια του ανδροειδούς με το μικρό της δάχτυλο.

«Μερικές φορές φταίει απλώς η φυσιολογική φθορά. Ίσως έφτασε η ώρα για αναβάθμιση μ' ένα καινούριο μοντέλο».

«Φοβάμαι πως αυτό είναι αδύνατον. Το συγκεκριμένο ανδροειδές περιέχει απόρρητες πληροφορίες. Είναι ζήτημα εθνικής ασφάλειας να τις ανακτήσω... πριν από οποιονδήποτε άλλο».

Τα δάχτυλα της Σίντερ έμειναν ακίνητα. Σήκωσε το βλέμμα της και τον κοίταξε στα μάτια.

Ανέχτηκε το βλέμμα της για τρία ολόκληρα δευτερόλεπτα, προτού στα χείλη του φανεί μια ανεπαίσθητη σύσπασση.

«Αστειεύομαι. Η Νάινσι ήταν το πρώτο μου ανδροειδές. Το ζήτημα είναι καθαρά συναισθηματικό».

Ένα πορτοκαλί φως τρεμόπαιξε στη γωνία του οπτικού πεδίου της Σίντερ. Τα οπτικοβιονικά της συστήματα είχαν εντοπίσει κάτι, αν και δεν ήξερε τι — μια παραπάνω αμύχανη κίνηση, ένα φευγάλεο πετάρισμα του ματιού, ένα σφίξιμο του σαγονιού του πρίγκιπα.

Είχε συνηθίσει το μικρό πορτοκαλί φως. Άναβε όλη την ώρα.

Σήμαινε ότι κάποιος έλεγε ψέματα.

«Ζήτημα εθνικής ασφάλειας;» είπε. «Παράξενο».

Ο πρίγκιπας σήκωσε το κεφάλι του λες και την προκαλούσε να τον αμφισβητήσει. Μια τούφα μαύρα μαλλιά έπεσε στα μάτια του. Η Σίντερ γύρισε το βλέμμα της αλλού.

«Μοντέλο Τιούτορ, έκδοση 8,6» είπε διαβάζοντας τον αμυδρά φωτισμένο πίνακα στο εσωτερικό του πλαστικού κρανίου. Το ανδροειδές είχε ηλικία περίπου είκοσι χρόνων. Για ανδροειδές, ήταν μουσειακό κομμάτι. «Δείχνει σε άψογη κατάσταση».

Σηκώνοντας τη γροθιά της, χτύπησε δυνατά το ανδροειδές στο πλάι του κρανίου του, μόλις προλαβαίνοντας να το πιάσει προτού αναποδογυριστεί πάνω στον πάγκο. Ο πρίγκιπας τινάχτηκε ξαφνιασμένος.

Η Σίντερ έστησε ξανά όρθιο το ανδροειδές και πάτησε το κουμπί λειτουργίας, χωρίς κανένα αποτέλεσμα.

«Θα εκπλαγείτε αν μάθετε πόσες φορές πιάνει αυτό το κόλπο».

Ο πρίγκιπας άφησε ένα δεβιασμένο, αμήχανο γέλιο.

«Είσαι σίγουρη ότι είσαι η Σίντερ Λιν; Η μηχανικός;»

«Σίντερ! Το βρήκα!»

Η Άικο ξεπρόβαλε τσουλώντας μέσα απ' το πλήθος της πλατείας και πλησίασε τον πάγκο, με τον γαλάζιο αισθητήρα της να λάμπει. Σηκώνοντας το δικαλωτό της χέρι, άφησε με κρότο ένα ολοκαίνουριο επιχαλυδωμένο πόδι πάνω στον πάγκο, δίπλα στο ανδροειδές του πρίγκιπα.

«Είναι πολύ καλύτερο από το παλιό, απλώς ελαφρά μεταχειρισμένο· όσο για καλωδίωσή του, μοιάζει συμβατή, χωρίς πολλές μετατροπές. Επιπλέον κατάφερα να πείσω τον πωλητή να ρίξει την τιμή στα εξακόσια γιούνιθ».

Η Σίντερ ένωσε να την κατακλύζει ένα κύμα πανικού. Ισορροπώντας στο ανθρώπινο πόδι της, άρπαξε το αστάλινο μέλος από τον πάγκο και το έριξε κάπου πίσω της.

«Μπράβο, Άικο. Ο Νγκουγέν Σιφού θα χαρεί αφάνταστα που βρέθηκε ανταλλακτικό για το πόδι του ανδροειδούς του».

Το φως στον αισθητήρα της Άικο τρεμπάιξε.

«Ο Νγκουγέν Σιφού; Δηλώνω αδυναμία υπολογισμού».

Χαμογελώντας με σφιγμένα τα δόντια, η Σίντερ έκανε μια χειρονομία προς τον πρίγκιπα.

«Σε παρακαλώ, Άικο, υπόβαλε τα σέδη σου στον πελάτη μας». Χαμήλωσε τη φωνή της: «Είναι ο πρίγκιπας του αυτοκρατορικού θρόνου».

Η Άικο έγειρε το κεφάλι της, στρέφοντας τον στρογγυλό της αισθητήρα προς τον πρίγκιπα, ο οποίος δέσποζε από πάνω της ένα μέτρο ψηλότερος. Το φως τρεμπάιξε καθώς η συσκευή σάρωσής της τον αναγνώρισε.

«Πρίγκιπα Κάι» είπε με μια υστερική χροιά στη μεταλλική φωνή της «από κοντά είστε ακόμα πιο όμορφος».

Το στομάχι της Σίντερ σφίχτηκε από αμηχανία, παρόλο που ο πρίγκιπας γέλασε.

«Αρκετά, Άικο. Έλα μέσα».

Η Άικο υπάκουσε. Κύλησε πίσω από τον πάγκο και χάθηκε στο δάθος του μαγαζιού.

«Δε γνωρίζει κανείς κάθε μέρα τέτοιες προσωπικότητες» είπε ο πρίγκιπας Κάι γέροντας με άνεση στο πλαίσιο της πόρτας, λες και έφερνε κάθε μέρα ανδροειδή στην αγορά. «Εσύ την προγραμματίσεις;»

«Έτσι τη δορῖκα, αν θέλετε το πιστεύετε. Υποψιάζομαι

ότι είχε γίνει κάποιο λάθος στον προγραμματισμό της, και ίσως γι' αυτό την αγόρασε τόσο φτηνά η μηριά μου».

«Δεν υπάρχει κανένα λάθος στον προγραμματισμό μου!» ακούστηκε από πίσω της η φωνή της Άικο.

Η Σίντερ και ο πρίγκιπας κοιτάχτηκαν θامπωμένη από άλλο ένα κρυστάλλινο γέλιο του, έκρυσσε ξανά το κεφάλι της πίσω από το ανδροειδές του.

«Τι λες λοιπόν;» ρώτησε.

«Θα χρειαστεί να την υποβάλω σε διαγνωστικό έλεγχο. Θα μου πάρει λίγες μέρες, μπορεί και μία εβδομάδα». Στερεώνοντας μια τούφα μαλλιά πίσω από τ' αυτί της, η Σίντερ κάθισε, ανακουφισμένη που μπορούσε να ξεκουράσει το πόδι της ενόσω εξέταζε τα σωθικά του ρομπότ. Ήξερε ότι μάλλον παρέβαινε κάποιο πρωτόκολλο, αλλά αυτό δε φάνηκε να πειράζει καθόλου τον πρίγκιπα, που έσκυβε κοιτάζοντας τα χέρια της.

«Χρειάζεσαι κάποια προκαταβολή;»

Σήκωσε προς το μέρος της τον αριστερό του καρπό, όπου υπήρχε εμφυτευμένο το τσιπ της ταυτότητάς του, αλλά η Σίντερ έκανε μια απορριπτική κίνηση με το γαντοφορεμένο χέρι της.

«Όχι, ευχαριστώ. Είναι τιμή μου».

Ο πρίγκιπας Κάι φάνηκε έτοιμος να διαμαρτυρηθεί, αλλά έπειτα άφησε το χέρι του να πέσει.

«Να υποθέσω ότι δεν υπάρχει περίπτωση να την έχεις έτοιμη πριν τη γιορτή, ε;»

Η Σίντερ έκλεισε τον πίνακα ελέγχου του ανδροειδούς.

«Δεν πιστεύω ότι θα υπάρξει πρόβλημα. Όμως, αν δε δω πρώτα τι συμβαίνει...»

«Κατάλαβα, κατάλαβα». Ταλαντεύτηκε μπρος πίσω, ισορροπώντας στα τακούνια του. «Μια σκέψη έκανα».

«Πώς θα έρθω σε επαφή μαζί σας όταν είναι έτοιμη;»

«Κάνε μία κλήση στα ανάκτορα. Ειδάλλως θα είσαι εδώ το άλλο Σαββατοκύριακο; Θα μπορούσα να κάνω ένα πέρασμα».

«Ω, και δέβαια!» είπε η Άικο από το δάθος του μαγαζιού. «Είμαστε εδώ κάθε μέρα. Να ξαναπεράσετε. Θα ήταν τέλειο!»

Η Σίντερε δίστασε.

«Δεν είναι ανάγκη να...»

«Ευχαρίστησή μου». Έκανε μια ευγενική υπόκλιση με το κεφάλι του για αποχαιρετισμό, τραβώντας συγχρόνως τις άκρες της κουκούλας για να κρύψει το πρόσωπό του.

Η Σίντερε ανταπέδωσε το νεύμα· ήξερε ότι έπρεπε να είχε σηκωθεί για να υποκλιθεί, αλλά δεν τολμούσε να θέσει την ισορροπία της σε δοκιμασία για δεύτερη φορά.

Περίμενε μέχρι να εξαφανιστεί η σκιά από την επιφάνεια του πάγκου, κι έπειτα επιθεώρησε με το βλέμμα της την πλατεία. Η παρουσία του πρίγκιπα ανάμεσα στο διαστικό πλήθος έδειχνε να έχει περάσει απαρατήρητη. Η Σίντερε άφησε τους μυς της να χαλαρώσουν.

Η Άικο κύλησε δίπλα της, σφίγγοντας το στήθος της με τις μεταλλικές αρπάγες της.

«Ο πρίγκιπας Κάι! Ρίξε μια ματιά στον ανεμιστήρα μου, νομίζω ότι έχω υπερθερμανθεί!»

Η Σίντερε έσκυψε, πήρε το ανταλλακτικό πόδι και το έτριψε πάνω στο στρατιωτικό της παντελόνι. Επιθεώρησε την επικάλυψη και χάρηκε διαπιστώνοντας ότι η Άικο δεν της είχε κάνει κάποιο βαθούλωμα.

«Μπορείς να φανταστείς την έκφραση της Πίονυ όταν το μάθει;»

«Αυτό που φαντάζομαι είναι ένα σωρό τσιρίδες». Η Σίντερ έριξε άλλο ένα διστακτικό και ανήσυχο βλέμμα προς το πλήθος, προτού νιώσει το πρώτο σκίρτημα μέσα της. Ούτε η ίδια έδλεπε την ώρα να το πει στην Πίονυ: *Ο ίδιος ο πρίγκιπας, με σάρκα και οστά!* Της ξέφυγε ένα απότομο γέλιο. Ήταν αλλόκοτο. Ήταν απίστευτο. Ήταν...

«Ω, Θεέ μου!»

Το χαμόγελο της Σίντερ χάθηκε:

«Τι συμβαίνει;».

Η Άικο έδειξε το μέτωπο της Σίντερ με το αιχμηρό της δάχτυλο.

«Έχεις μια μουντζούρα από γράσο».

Η Σίντερ τινάχτηκε και σκούπισε το μέτωπό της.

«Μου κάνεις πλάκα».

«Είμαι σίγουρη ότι δεν την πρόσεξε».

Η Σίντερ άφησε το χέρι της να πέσει στο πλάι, απογοητευμένη.

«Τι σημασία έχει; Έλα, βοήθησέ με να φορέσω το πόδι προτού περάσει κανένας άλλος γαλαζοαίματος». Στήριξε τον αστράγαλό της στο άλλο πόδι και άρχισε να συνδέει τα χρωματιστά καλώδια, ενώ ταυτόχρονα αναρωτιόταν αν ο πρίγκιπας είχε ξεγελαστεί.

«Ταιριάζει γάντι, έτσι;» είπε η Άικο, κρατώντας μια χούφτα βίδες, που η Σίντερ τις έχωνε στις έτοιμες τρύπες.

«Είναι πολύ καλό, Άικο, σ' ευχαριστώ. Ελπίζω μόνο να μην το προσέξει η Άντρι. Θα με σκότωνε αν μάθαινε ότι ξόδεψα εξακόσια γιούνιβ για ένα πόδι». Έσφιξε την τελευταία βίδα και τέντωσε το νέο μέλος της, κάμπτοντας

μπρος πίσω τον αστράγαλο και παίζοντας τα δάχτυλα. Ήταν λιγάκι σκληρό, και οι αισθητήρες των νεύρων θα χρειαζόνταν λίγες μέρες για να ταιριάζουν με την τελευταίας τεχνολογίας καλωδίωση, αλλά τουλάχιστον δε θα ήταν πια αναγκασμένη να πηγαίνει κουτσαίνοντας.

«Είναι τέλειο» είπε, βάζοντας την αρδύλα της. Πρόσεξε ότι η Άικο κρατούσε το παλιό της πόδι ανάμεσα στις αρπάγες της. «Μπορείς να πετάξεις αυτό το σκουπί...»

Ένα ουρλιαχτό αντήχησε στ' αυτιά της Σίντερ. Τινάχτηκε τρομαγμένη καθώς ο ήχος άγγιξε τα όρια της παραμόρφωσης στην ακουστική της διασύνδεση και στράφηκε προς την πηγή του. Στην αγορά απλώθηκε σιωπή. Τα παιδιά, που είχαν ξεκινήσει να παίζουν κρυφτό ανάμεσα στους κατάφορτους πάγκους, ξεπρόβαλαν από την κρυψώνα τους.

Το ουρλιαχτό προερχόταν από τη φουρνάρισα, τη Σάσα Τσανγκ. Η Σίντερ σηκώθηκε και σκαρφάλωσε στην καρέκλα της για να δει πάνω απ' το πλήθος. Εντόπισε τη Σάσα στο μαγαζί της, πίσω από τη γυάλινη βιτρίνα με τα μελόψωμα και τα κινέζικα πιτάκια, να κοιτάζει έντρομη τις ανοιχτές της παλάμες.

Η Σίντερ έφερε το χέρι της στη μύτη της, την ίδια στιγμή που όλοι οι υπόλοιποι στην πλατεία συνειδητοποιούσαν την αλήθεια.

«Επιδημία!» φώναξε κάποιος. «Έχει την επιδημία!»

Ο δρόμος γέμισε από πανικό. Οι μητέρες μάζεψαν τα παιδιά τους, κρύβοντας με απόγνωση τα πρόσωπά τους ενώ απομακρύνονταν όπως όπως από τον πάγκο της Σάσα. Οι μαγαζάτορες κατέβασαν τα ρολά τους.

Ο Σούντο άφησε ένα ουρλιαχτό και έτρεξε προς τη μη-

τέρα του, αλλά εκείνη τον σταμάτησε με απλωμένα χέρια: «Όχι, όχι, μη με πλησιάζεις!». Ο ιδιοκτήτης ενός γειτονικού πάγκου άρπαξε το παιδί, το πήρε αγκαλιά και άρχισε να τρέχει. Η Σάσα του ούρλιαξε κάτι, αλλά τα λόγια της πνίγηκαν στην αντάρα του πλήθους.

Η Σίντερ ένιωσε το στομάχι της να σφίγγεται. Δεν μπορούσαν να τρέξουν, γιατί η Άικο κινδύνευε να ποδοπατηθεί μέσα στο χάος. Κρατώντας την ανάσα της, άπλωσε το χέρι της, έπιασε ένα σκοινί στη γωνία του μαγαζιού και κατέβασε το μεταλλικό ρολό. Το σκοτάδι τούς έκρυψε, εκτός από ένα και μοναδικό θραύσμα φωτός που έπεφτε στο έδαφος. Το τοιμεντένιο πάτωμα ανέδιδε ζέστη, κάνοντας ασφυκτικό τον μικρό χώρο.

«Σίντερ;...» είπε η Άικο, με την ανησυχία εμφανή στη ρομποτική φωνή της. Το φως του αισθητήρα της δυνάμωσε, λούζοντας το μαγαζί με ένα μπλε φως.

«Μην ανησυχείς» είπε η Σίντερ, πηδώντας από την καρέκλα και αρπάζοντας ένα λιγδωμένο κουρέλι από τον πάγκο. Τα ουρλιαχτά είχαν ήδη αρχίσει να καταλαγιάζουν, μεταβάλλοντας το μαγαζί σ' ένα αυτοτελές, κενό σύμπαν. «Ο φούρνος βρίσκεται στην άλλη άκρη της πλατείας. Εδώ είμαστε ασφαλείς». Όμως για καλό και για κακό γλίστρησε πίσω στον τοίχο με τα ράφια, κάθισε στο πάτωμα και κάλυψε τη μύτη και το στόμα της με το κουρέλι.

Έμειναν εκεί περιμένοντας, με τη Σίντερ να ανασαίνει όσο πιο ρηχά μπορούσε, μέχρι που άκουσαν τις σειρήνες του ασθενοφόρου αεροχήματος που είχε φτάσει για να απομακρύνει τη Σάσα.